

<p>באב אל וואד</p> <p>מילים: חיים גורי לחן: שמואל פרשko</p> <p>פה אני עובר, ניצב ליד האבן. כביש אספלט שחור, סלעים ורכסים. ערב את יורד, רוח ים נושבת אור כוכב ראשון מעבר בית מהס'יר.</p> <p>באב אל וואד, לנצח זכור נא את שמותינו, שיריות פרצזו בדרך אל העיר. בצד הדרק מוטלים מתינו. שלד הברזל שותק כמו רעוי.</p> <p>פה רתחו במשש צפת וועפרת. פה עברו לילות באש וסכנים. פה שכנים ביחד עצב ותפארת, משורין חרוך שם של אלמוני. bab al woad...</p> <p>ואני הולך, עובר כאן חרש חרש ואני זוכר אותם אחד אחד. כאן לחמוני יחד על צוקים וטרש כאן היינו יחד משפחה אחת. bab al woad...</p> <p>יום אביב יבוא ורקבות תפוחנה, אודם כלנית בהר ובמורד. זה אשר ילך בדרך שהלכנו אל ישכח אותנו, אותנו בבאב אל וואד.</p>	<p>גבורה</p> <p>מילים: רועי קלין לחן: עمير בנין</p> <p>כי גבורת המלחמה טובה היא רק כشمורה הוא ישר אתה טהור, אתה יודע</p> <p>כי גבורת המלחמה זהה היא רק כشمורה הוא אור אתה מאיר, אתה יודע</p> <p>ישר זה לא רק איך לא לשקר תמיד בין שתי נקודות מחבר הוא פנימי ואמיתי והוא מקור של רחמים וחסד אין סופי אם יש לך חסד אתה תהיה גיבור</p> <p>בחיים יש מצבים שאת הנפש מוסרים לה אין זמן ואין גבול אתה הרי יודע הגבורה הטהורה היא גבורת המלחמה הזו מי ממוק יודע</p> <p>שיושר זה לא רק איך לא לשקר תמיד בין שתי נקודות מחבר הוא פנימי ואמיתי הוא מקור של רחמים הוא חסד אין סופי אם יש לך חסד אתה תהיה גיבור</p>	<p>קצר פה כל כך האביב</p> <p>מילים: דוד גרוסמן לחן: יהודה פוליקר</p> <p>יש רגע קוצר בין אדר לנינס שה הטבע צההル בכל פה הוא שופע חיים שיכור ומבושים - איך שיוופי יכול לרפא!</p> <p>נסער ומשולhab ומתייז ニיצוצות - אך עוד רגע יוביל ויצחיב כי הנה בשוליו כבר הקיץ ניצת - קצר פה כל כך האביב.</p> <p>קצר וחטוף ושובר את הלב לחשוב שהוא תכף ידעך מבטו רק נפקח - אך התחליל ללבלב - רק ניתן לי ותכף נלקח.</p> <p>אביב עול-ימים וסוער וסופו - כבר כתוב בעלי ניצניו, אבל הוא מסתחרר כפרפר במעופו, וכמוهو-נצח ביעניו.</p> <p>קצר וחטוף ושובר את הלב לחשוב שהוא תכף ידעך מבטו רק נפקח - אך התחליל ללבלב - רק ניתן לי ותכף נלקח.</p> <p>ואת ואני היודעים ונורא הדבר שרכ הוא לא - עד כמה קצרים החיים, החיים הקצרים שניתנו לנו. נדיב ונסער ומכאיב קצר פה כל כך האביב.</p>
--	---	--

<p>חיל של שוקולד</p> <p>מילים: חנוך לויין לחן: שמוליק קראוס</p> <p>בוא חיל של שוקולד בוא אליו אל המשלט שב תנוח אל תירא ותשוב לעפרק.</p> <p>הטבח מגיש בשר לרב הטבחים רב הטבחים מגיש בשר لتותחים כל האנשים אחיהם מתחת לפרכחים רועמים התותחים הילדים בוכים.</p> <p>בוא חיל של שוקולד ...</p> <p>אחינו איש אמיתי היה על משמרתו נפל חרדי ליבו פתוחים עכשו לעשב ולטול היה לו לאחינו דם אבל הדם אזל לא ישיבנו עוד אפילו צו הגנרל.</p> <p>שמאל ימין ימין הוא שמאל הגදוד הולך ושר החיים מסורבלים המות הוא קצר כל הגදוד הולך אחר עורפו של הרס"ר הרס"ר הולך גם הוא ב דרך כלبشر.</p>	<p>בכל שנה בסתיו גיורא</p> <p>מילים ולחן: נעמי שמר</p> <p>בכל שנה בסתיו גיורא הרוח המטאורפת בגני עורפת את מיטב השוושנים בכל שנה בכל שנה בסתיו גיורא asha עיני אל ההרים מאין יבוא עוזרי בכל שנה בכל שנה בסתיו בכל שנה בסתיו אתה איןך בלבד גיורא כי במקומות שבו אתה שכון שוכנים החסד והחן ושם ייחעם עוד שר לו ומריע טוביה מגדל עדיין אריסים שחורים ונדרים ושם אתה שם המון הצערירים אשר אמרתני כי מהם יבוא עוזרי בכל שנה בסתיו בכל שנה בסתיו בכל שנה בסתיו גיורא אני שואלת את נפשי מתי איתכם לשכון אבوا ונח לבי ממכאובו אבל בכל שנה גיורא הרוח המטאורפת בגני עורפת את מיטב השוושנים בכל שנה</p>	<p>החייטה צומחת שוב</p> <p>מילים: דורית צמרת לחן: חיים ברקבי</p> <p>שדות שפוכים הרחוק מאופק ועד סף וחורבים וזית וגלבוע - ואל ערבו העמק נאסף ביופי שעוד לא היה כמווהו.</p> <p>זה לא אותו העמק, זה לא אותו הבית, אתם אינכם ולא תוכלו לשוב השביל עם השדרה, ובשמיים עיט אך החיטה צומחת שוב</p> <p>מן העפר המר העיריות עלות ועל הדשא יلد וככלבו מוואר החדר ויורדיםليلות על מה שבו ומה שבלבו</p> <p>זה לא אותו העמק ...</p> <p>וכל מה שהיה אולי יהיה לעד זרח המשמש שוב המשמש בא עוד השירים שרים אך איך יוגד כל המכוב וכל האהבה</p> <p>הן זה אותו העמק, הן זה אותו הבית אבל אתם הן לא תוכלו לשוב ואיך קרה, ואיך קרה ואיך קורה עדיין שהחיטה צומחת שוב.</p>
--	---	---